

[Viggo Starcke.]

på jorden. Der er al anledning til at mindes, at disse folk, navnlig ved de indirekte skatter, yder et betydeligt bidrag til vor hele statshusholdning og derved ofrer et betydeligt beløb til fremme af alle de formål, der fremmes ved den forelagte finanslov.“

Derefter fortsætter Stauning med nogle betragtninger om de små forslag til toldnedsættelser og taler om, hvorledes det vil batte altfor lidt overfor den jævne mands forbrug og hans forbrugsafgifter.

Allerede under første behandling pegede jeg på, at selve tidspunktet for fremsættelsen af dette lovforslag var det uheldigst mulige — et tidspunkt, da England endnu stod og overvejede og talte på knapperne, om det skulle indføre en bacontold eller ikke. Det var en fadæse fra regeringens side. Bacontolden er i mellemtiden blevet virkelighed. Jeg tør ikke påstå, at den er blevet virkelighed som følge af den danske regerings forslag om tekstiltold, men i hvert fald kan man sige, at bacontolden er en betydelig byrde for det danske landbrug. Nu kommer man her og vil fordyre tekstilvarerne gennem en tekstiltold, hvilket bliver en ny byrde for det danske landbrug. Der til kommer den arbejdskonflikt, som vi står midt i, og som indirekte kommer til at ramme det danske landbrug overordentlig hårdt. Endelig kommer naturen med den lange, hårde vinter og den sene såning, som tyder på, at landbruget også får vanskeligheder i retning af en ringere høst og en ringere produktion i år.

De klager, som fremsættes fra tekstilindustriens og minsandten også fra tekstilarbejdernes side, er vi fra vor side villige til at se på. Vi vil meget gerne hjælpe tekstilindustrien, og vi vil meget gerne hjælpe tekstilarbejderne, men det kan man bedst gøre ved at fjerne tøjskatten og hurtigt og effektivt aftrappe den, så den under ingen omstændigheder kan blive en permanent skat. Endelig kan man hjælpe tekstilindustrien og tekstilarbejderne, således som landbruget gør det, ved at producere billig mad, og det kan ikke være meningen, at landbruget skal producere billig mad til tekstilindustrien, og at tekstilindustrien derefter skal svare med at lave dyrere klædningsstykker til land-

bruget. Endelig kommer den toldfordyrelse på alle andre varer, som tekstilarbejderne og tekstilindustrien skal købe, og hvorigennem de får en ringere konkurrenceevne. Hvis man gør tøjet billigt, er det en fordel for hele resten af befolkningen, for husmødrene, for landbruget, for alle andre arbejdere. Hvis man gør papiret billigt, glasvarer billige, gummistøvler billige, møbler, fodtøj og en masse andre varer billige — i det hele taget, jo mere man kan billigøre de andre varer, des større fordel vil det være for tekstilindustrien. Derfor bør man efter mit skøn aldrig nogensinde lade sig lokke til at betragte den enkelte industri isoleret, men se den i hele produktionslivets sammenhæng, hvor det gælder om at nedsætte produktionsomkostningerne så meget som muligt for derigennem at få en forøget produktion og en forøget konkurrenceevne på verdensmarkedet.

Det, som bliver sagt fra konservativ side, og som også er ført frem i dag af det ærede medlem hr. Poul Møller om, at der er noget berettiget i at føre toldsatserne à jour, fordi der i mellemtiden er sket prisstigninger og forringelse af kronen, er ikke videre logisk. Jeg vil ikke kalde det vrøvl, men det er stærkt i den retning. I 1908, da man gennemførte toldloven, var det netop en afviklingslov, og folketinget var dengang enig om, at det var en fremtidspolitik at nedsætte toldbeskyttelsen og afvikle protektionismen. Det blev desværre saboteret af de radikale under den første verdenskrig. Hvis man endelig skal ajourføre noget, er det minsandten ikke toldbeskyttelsen, men det er først og fremmest den jævne befolknings opsparring, som burde ajourføres, sparerernes midler, selvpensionisternes midler, forbrugernes, arbejdernes købekraft, alt det, som er blevet undergravet ved den fortsatte inflation. Ved den nuværende ordning favoriserer man nogle få på de manges bekostning, og det er altid den lille mand i samfundet, det kommer til at gå ud over.

Vi vil fra vor side modarbejde gennemførelsen af dette lovforslag så stærkt, vi kan.

Hvis man fra forskellig side har den anskuelse, at det er ganske nødvendigt at støtte en eller anden bestemt industri, så må man — som Christian Ditlev Frederik Reventlow i sin tid sagde i den store toldkommission — hellere yde en sådan industri